

ODVAHA POMÁHAT

Nedávno jsem v jednom kostele žehnal nové la-vice. Byly opravdu krásné. Po mši svaté jsem mluvil s majitelem stolárny, který byl kdysi mým ministrantem. Při řeči mi řekl: „Víte, že vy můžete za to, že jsem se stal stolářem?“ Upřímně jsem se divil. Nevzpomínám si.

A on začal vyprávět, že jsem ho kdysi, když byl ještě v osmé třídě, požádal, aby spravil rozvrzané klekátko z kostela. Podařilo se mu to a měl z toho velkou radost. Tehdy ho napadlo, že by se mu to líbilo dělat celý život. Přihlásil se do učení na stoláře. Pak si mně stěžoval, že soused mu nechce dovolit, aby si postavil na dvoře dílnu. Prý jsem mu poradil, ať nejde hlavou proti zdi a hledá jiné možnosti. Časem koupil pozemek, na kterém vybudoval dílnu daleko větší, než by mohla být na jejich dvoře.

Kolik žáků neví, na jakou školu se hlásit? Možná by jim pomohlo, kdyby měli více praktických zkušeností. Kluci ještě nejsou mistři, ale pokud mají ochotu pomáhat druhým a dělat jim radost, mohou objevit i své povolání. Tak jsem kdysi koupil třem ministrantům kytary, protože jsme neměli ve farnosti nikoho, kdo by doprovázel scholu. Dva z nich hrají už řadu let na více nástrojů. Potěšilo mě, když počítačový přenos mše svaté v době pandemie měla mezi prvními farnost, kde to zařídil deváták.

V pandemii jsme mnoho ztratili, ale pro život může získat mnoho každý, kdo má otevřené oči a odvahu pomáhat. Boží odměna bývá nečekaně veliká.

+ Mons. Jan Graubner, arcibiskup olomoucký

Foto: Pavel Langer - Člověk a víra

Ticho noci

Foto: PhotoGranary - Adobe stock

Je noc, je tma. Věci kolem nás se halí temnotou, ztrácejí obrysy a mizí našim očím. Pohyb bez světla je těžký, nejistý, nebezpečný. Vše se zastavuje a život utichá. Svět spí, odpočívá: nečinnost, která slouží obnově sil, regeneraci – znovuzrození.

Jsi sám, ležíš na zádech a se široce otevřenými očima hledíš do tmy. Nemůžeš usnout. Oči bez světla jsou bez podnětů, nic nevidí. Ostatní smysly jsou najednou citlivější. Zřetelněji vnímáš jemný vánek i sebestmírnější zvuk. Mysl bez rozptylování podnětů smyslů se dokáže soustředit, vnímá plynutí

času i strnulost nečinnosti, nehybnost, ve které plody mlčky rostou a dozrávají. Pohyb se zastavil, ale věci se dál uskutečňují. Myšlenky dozrávají v tichu.

Ježíš často v noci odcházel na opuštěná místa a tam se o samotě modlil. Znal ticho noci, ve které předkládal svému Otci vše, co se stalo, a všechny, které mu Otec svěřil. Jako člověk se v těch chvílích sjednotil s Bohem, v tichu vnímal Boží hlas, přijímal Boží vůli. Nad ránem se pak vracel ke svým učedníkům s pokojem v duši, občerstvený a posílený. Velké kroky nedělal nikdy bez modlitby: čtyřicetidenní modlitba v poušti spojená s postem před začátkem veřejné činnosti... noční modlitba v getsemanské zahradě provázená krvavým potem před

uskutečněním posledního kroku lásky, sebevzdáním, k popravě na kříži...

Zkus i ty o prázdninách zažít chvíli ticha v modlitbě. Využij možnost změny místa i rozvrhu dne. Brzo odpoledne vypi vnější podněty (obrazovky a zvukovou kulisu), večer vynech větší část večeře, otevři evangelia, přečti si zvolna jednu kapitolu, vezmi do ruky růženec a v modlitbě – s Mariiným jménem na rtech – spolu s padajícími soumrakem tiše vstupuj do přítomnosti Boží... Třeba poznáš, že jedna noc je na takový rozhovor krátká. Maria Panno, Hvězdo jitřní, oroduj za nás!

otec Marek Miškovský

PRÁZDNINY V POHYBU

Foto: PhotoGranary - Adobe stock; Ermolaev Alexandr - Adobe stock

Začátek prázdnin je vždy velice zvláštní období. Po hektickém závěru školního roku se čas najednou vleče jako med a konec prázdnin se zdá být vzdálen tisíce světelných let. Ale pak přijdou první tábory, dovolená s rodiči a prázdniny se začnou neuvěřitelně rychle krátit. Během této doby je škoda promarnit jediný den, a proto jsme pro vás připravili spoustu zajímavých aktivit, které vás mohou inspirovat a pobavit.

Hned úvodem je čistokrevný vlk zavede do svého Vlčího doupkete. Náš sportáček Petr Lukeš pro vás sestavil pár tipů, jak začít běhat. Na straně sedm najdete jednoduchý návod, jak si natočit vlastní animovaný film. Otec Pavel Semela vám prozradí, jak začal běhat, a jak nakonec zvládl skutečně dlouhé trasy. I ti nejmenší šikovni z vás (do toho počítám i sám sebe), zvládnou podle instrukcí na straně jedenáct vyrobít jednoduchou dřevěnou kuši. Tomu, komu v srdci hoří touha po cestování, je určen článek Jak přežít v divočině. Kdo je umělecky založen, najde v časopise pár dobrých rad, jak začít kreslit. Ti, kdo chtějí dělat radost druhým i sami sobě, mohou podle receptu na straně 15 připravit vynikající hamburger. Hudebně nadaní čtenáři nemohou vynechat článek o výuce hry na kytaru. Až na dno se dostanete při čtení rozhovoru se známým potápěčem a cestovatelem Michalem Černým. Čtyři kamarádi vás provedou dobrodružnou výpravou, která trošku potrápí vaše školety odvyklé hlavičky. V prázdninovém vydání bude zakončen komiksový příběh otce Adolfa Kajpra, služebníka Božího. Nemusíte se bát, příští rok spolu prožijeme další dobrodružství. A úplně na konci si můžete přečíst, jak se závodí v bedně od mýdla.

Přejeme vám, aby každý den vašich prázdnin přetékal radostí.

Vaše redakce

- Hurá, prázdniny jsou tady! Čeká nás léto, zmrzlina, sluníčko, koupání, výlety a spousta zážitků! A také nás čekají prázdninové díly Barvíneku, které pro vás poctivě a s velkou chutí připravujeme, a už teď vám můžeme slíbit, že nudit se rozhodně nebudete!
- Čeká nás výprava mezi indiány, zajímavé rozhovory, reportáže, ale i dobrodružné výlety – zkrátka všechno, co

k létu patří. Samozřejmě nebude chybět ani velká letní soutěž! Více se o ní dozvíte později, proto sledujte náš web junior.proglas.cz! A jako každé poslední úterý v měsíci i v červenci a v srpnu si můžete zasoutěžit v Jukeboxu Barvíneku! Pohodové prázdniny plné krásných zážitků vám přejí a na slyšenou na vlnách Proglasu se těší Verča, Gabča a Štěpánka.

Cestující na nádraží křičí na průvodčího: „Jak to, že je ten vlak už pryč?“ „Zbytečně se rozčilujete, pane. To byl včerejší rychlík!“

„Chci pro svého syna jako dárek plnicí pero.“ říká zákazník.

„Má to být překvapení?“ ptá se prodáváč.

„Ano, on čeká za vysvědčení motor-ku.“

„Skutečně jste odmítl všechny obhaj-ce?“ ptá se soudce obžalovaného.

„Ano, rozhodl jsem se, že budu mluvit pravdu.“

„Tak mi už konečně ukaž to vysvěd-čení, Pavlíku.“

„Nemůžu, mami, já jsem ho půjčil Kristýnce, aby vystrašila tatínka.“

Kouzelník při představení vyvolá chlapce z jeviště: „Můžeš, prosím, chlap-če, všem přítomným potvrdit, že mě vidíš dnes poprvé?“

„Jistě, tati.“

„Fanouši,“ zlobí se maminka na syna, „už čtvrt hodiny na tebe volám, že máš před obědem nachystat na stůl talíře a příbory a ty pořád nejdeš! Co jen z tebe bude?“

„Číšník, mami...“

Ptá se syn otce, který pracuje jako meteorolog: „Tati, ty tvoje předpovědi jsou vždycky správné?“

„Předpovědi jo, jenom ty časové úda-je někdy nesedí...“

Potkají se dva rybáři. „Včera jsem v rybníku za vesnicí chytil štika, která měla třicet centimetrů,“ povídá první.

„To nic není, já chytil na řece sumce, který...“

„Nechej mě domluvit,“ oboří se ten první. „Třicet centimetrů mezi očima.“

„Tak, kampak, kampak?“ ptá se bod-rý venkovan řádně znaveného turistu. „Nikam, strýcu, nikam.“ „Tak to abyste šel tudyhle, to je o hodně blíž.“